

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Αποθανόντος του δούκα της Βανδώμης, Λουδοβίκος ο ΙΔ' ανέθετο την διοίκησιν της Προβηγκίας, ην είχεν ο άποθανών, εις τον στρατάρχην Βιλλιάρ, όστις επίσης ήτο δούξ και όμοτιμος. "Ότε δε ούτος μετέβη όπως λάβη την κατοχήν της άρχης, οι άντιπρόσωποι της επαρχίας εξελθόντες εις προϋπάντησιν του προσήνεγκον αυτώ βαλάντιον πλήρες χρυσών λουδοβικίων ειπόντες: «Ίδού, αυθέντα, βαλάντιον όμοιον προς εκείνο τό όποιον προσφεραμεν εις τον δούκα της Βανδώμης ότε ήλθεν ενταύθα, και τό όποιον ο δούξ δεν έδέχθη. — Α! άπήνησεν ο στρατάρχης, ο δούξ της Βανδώμης ήτο άμίμητος...» και έλαβε τό βαλάντιον.

Φοιτητής εξετάζεται εις την βοτανικήν.

Ο καθηγητής. — Είπατέ μοι παρακαλώ ό,τι γνωρίζετε περι της οικογενείας των Φιλυροειδών;

Ο φοιτητής. — Έγώ, κύριε καθηγητά, είμαι από τό εξωτερικό και δεν έτυχε να γνωρίσω την οικογένειαν, την όποιαν μου λέγετε.

Έν καιρώ κυνηγίου!

— Διατί δεν του ρίχνεις, κύρ Πέτρο; Νά τος ο λαγώς πηδάει μπροστά σου.

— Ξεύρεις, μου έμεινε μία ριζιά μόνο και την φυλάγω για κάθε ένδεχόμενον...

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Η διώρυξ του Παναμά. Έξακολουθούσι δραστηρίως αι έργασίαι προς διάρυσιν του ισθμού του Παναμά. Την στιγμήν ταύτην 15,000 εργάται εισιν έν ενεργεία καθ' όλην την γραμμήν, από του Ατλαντικού μέχρι του Ειρηνικού ώκεανού έχουσαν μήκος 74 χιλιομέτρων. Ηδη διά της γενομένης έργασίας ήρχισεν να διαφαινηται καθαρώς τό σχήμα, ή τομή και αι δικστάσεις της διώρυγος. Κατά τό τέλος του παρελθόντος Ιανουαρίου είχαν εξαχθή περί τά 3,500,000 κυβικών μέτρων χώματος, άμμου, βράχων. Άλλ' από του άρτι λήξαντος Μαΐου θά εξαχωνται κατά μήνα 2,500,000 κυβικών μέτρων ύλικού, ήτοι περί τά 25 εκατομμύρια κατ' έτος, λαμβανομένης υπ' όψιν της εποχής των βροχών, ήτις διαρκεί από Μαΐου μέχρι Νοεμβρίου. Διά της τοιαύτης έργασίας ή κατασκευή της διώρυγος θέλει συντελεσθή τῷ 1888, ίσως και ταχύτερον, ως πιστευει αυτός ο Λεσσέψ.

Αι έξορυκθήριοι μηχαναί αι υπό Αμερικανών και Γάλλων μηχανικών διά την διάρυσιν κατασκευασθεΐσαι εισι θαυμάσιαι κατά τε την τάχυστητα, την εύρηστίαν και την δύναμιν, και υπάρχουνσι τοιαύται έξ αυτών εξαχουσαι 4,000 κυβικών μέτρων γῆς καθ' έκάστην. Έπι του πα-

ρόντος δε ου μόνον οι μηχανικοί της Αμερικής, αλλά και αυτή ή Αμερικανική Κυβέρνησις διακαίται ευμενώς προς την επίχειρησιν.

Κατ' εύτυχῆ συμπτῶσιν σιδηροδρομική γραμμή είχεν ήδη κατασκευασθή κατά μήκος του ισθμού του Παναμά, ήτις μεγαλῶς έχρησίμειυσεν εις την Έταιρίαν της διώρυγος άντιδ άμαξοστοιχιών, όσαι τό παρελθόν έτος ήσαν έν ενεργεία καθ' έκάστην, ήδη κυκλοφορούσιν επί της γραμμῆς διπλάσιαι. Αι κατασκευασθεΐσαι, τά χωρία των έργατων, αι οικίαι των υπαλλήλων, τά γραφεία, ξενοδοχεία, νοσοκομεία, πάντα εισιν καλῶς κατασκευασμένα, και θαυμασίως διέπονται. Ουδεμία ύπηρεσία εινε έλλιπής, ουδεμία μένει άδρανής, οι υπάρχοντες εργάται εινε επαρκείς, χάρις δ' εις την έπιμονον δραστηριότητα του Λεσσέψ εικάζεται ότι ή διώρυξ θά εινε συντετελεσμένη έντός τεσσάρων ετών.

Κατ' έτος μεταβιβάζονται έν Γαλλία διά γάμων περιουσίαι αξίας 600 εκατομμυρίων φράγκων, έξ των 100 εκατομμύρια εις κτήματα, 10 εις χρωάγραφα και 470 εις χρυσόν και άλλον κινητόν πλούτον σημειώτεον δ' ότι εις τον ύπολογισμόν ταύτον περιλαμβάνονται μόναι αι προϊκες αι ανακοινούμεναι ταΐς άρχαΐς προς άπότισιν των τελών. Έπειδή κατ' έτος τελούνται έν Γαλλία 300,000 γάμοι, αι προϊκες άνέρχονται κατά μέσον όρον εις 2000 φράγκα.

Τα πνευματώδη ποτά έν Γερμανία. Η καταγάλωσις των πνευματωδών ποτών έν Γερμανία διαδίδεται όσημέραι περισσότερον. Έν Βερολίνω επί 1, 123, 000 κατοίκων υπάρχουν σὺν 11, 169 καταστήματα πωλοῦντα πνευματώδη ποτά, ένῶ τῷ 1860 ύπήρχον μόνον 3637, ήτοι πῶ μὲν 1860 έν κατάστημα επί 136 κατοίκων, τῷ 1880 έν επί 100 κατοίκων. Τῷ 1883 απέθανον έν Γερμανία 10,000 από delirium tremens· έξ 100 δὲ καταδικαζομένων εις φυλάκισιν οι 46 εινε ένεκα μέθης. Έν Δατσίκῃ επί 36 κράτουμένων έντός φρενοκομείου οι 26 ήσαν έκ φιλοποσίας. Έν όλη δε τῇ Γερμανία ύπελογίσθη ότι επί 100 φόνων οι 46, επί 100 θανατηφόρων πληγών αι 63, επί 100 περιπτώσεων άντιστάσεως εις τάς δημοσίας άρχάς αι 76, επί 100 βιασμών οι 60 και επί 100 περιπτώσεων προσβολῆς των δημοσίων ήθων αι 77 πράττονται υπό ανθρώπων εκδότην εις την μέθην.

Ο Λουδοβίκος ΙΕ' έγραψεν ιδιοχείρως εις τον δικαστήν Όρμεσσών, συστήσας αυτώ την ύπόθεσιν αυλικού τινος. Η σύστασις αυτη συνέτεινε μόνον εις τό να επιστεύση την εκδίκασιν της υποθέσεως, ήν σῶμας ο αυλικός άπώλεσε. Μετά τινας ήμέρας, ο Όρμεσσών μετέβη εις την αυ-

λὴν διὰ τινὰ ὑπόθεσιν. Ὁ βασιλεὺς ἰδὼν αὐτὸν τῷ εἶπε: Ἐ! λοιπόν, κατεδικάσατε τὸν προστατευόμενόν μου; — Ναί, Μεγαλειότατε, ἀπήνητησεν ὁ δικαστής, διότι ἐπέστημεν ὅτι εἶχεν ἄδικον. — Τὸ ἐπερίμενα, ἐπανάλαβεν ὁ βασιλεὺς. Ἄν δὲν ἀνταπεκρίθητε εἰς τὴν ὑπόθεσίν μου, ἀνταπεκρίθητε εἰς τὴν προσδοκίαν μου.

Ἄγγλικά φύλλα πολὺν ποιῶνται λόγον περὶ τῆς ἐφευρέσεως νοήμονος καὶ ἐπιχειρηματικοῦ Ἑλλήνος, τοῦ κ. Βολανάκη, ὅστις κατῴρθωσε νὰ κατασκευάζῃ νέον εἶδος σοκολάτας εὐνοπατίας, ἅμα δὲ καὶ θρεπτικῆς, ἀναμιγνύων μετὰ τοῦ κακάου ξυλοκέρατα. Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Βολανάκη ἀνδρῶν ἐν Λονδίῳ ἐργαστάσιον ἔχει μεγάλην ἔκτασιν καὶ σύγκειται ἐκ πολλῶν κτιρίων συνεχόμενων πρὸς ἀλλήλα, 15 δὲ μηχαναὶ μεταβάλλουσι τὴν πρώτην ὕλην εἰς γευτικωτάτην σοκολάταν τεθειμένην ἐντὸς κομφῶν κιβωτίων. Ἡ κατανάλωσις τοῦ προϊόντος, ὅπερ εἶναι γνωστὸν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Bolonakis Chocolat Paster», προσέλαβεν ἤδη μεγάλας διαστάσεις.

Ἐπιρροὴ τοῦ χρώματος τῶν πτερῶν ἐπὶ τῆς ἐπιπέσεως. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις Γερμανοῦ φυσιολόγου τὸ βαθύχρουν πτέρωμα τῆς ὀρνίθου μεγάλας ἐπενεργεῖ ἐπὶ τῆς ἐκκολάψεως τῶν ὠδῶν, διότι αὐξάνει τὴν δραστηριότητά της, ἐπιταχύνει καὶ ἐν γένει ἐπιβοηθεῖ αὐτήν. Ἡ κυριώτερα ἐξήγησις τοῦ φαινομένου εἶνε ὅτι τὰ βαθέως χρώματος πτερὰ ἀπορροφῶσι κάλλιον τὴν ἀκτινοβολοῦσαν ἐξωτερικὴν θερμότητα καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν ὑψωσίν τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματος τῆς ὀρνίθου καὶ ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν. Αἱ καλά κλωσσαι, ἐκτὸς τινῶν ἐξαιρέσεων, ἔχουσι βαθύ πτέρωμα, ἀλλὰ τὸ χρῶμα τοῦτο ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ὑπὸ ταύτην τὴν ἐποψίν ἐπὶ μόνον τῶν ὀρνίθων, αἵτινες ζῶσιν εἰς ἐλεύθερον ἀέρα καὶ ὑφίστανται τὴν ἐπενέργειαν τοῦ ἡλίου, οὐχὶ δὲ ἐπὶ ἐκείνων, αἵτινες τηροῦνται κεκλεισμένοι, ἢ ἐν τεχνητῇ θερμότητι. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος φαινόμενον δὲν παρατηρεῖται εἰς μόνον τὰς ὀρνίθους, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα πτηνά. Αἱ λευκαὶ χήνες καὶ εἶδη τινὰ νησῶν ἀνοικτοῦ χρώματος ἐκκολάπτουσι τὰ ὠὰ τῶν σπανιώτερον τῶν ἄλλων.

Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Μονάχου ἐδημοσίευσαν τὴν ἐξῆς γνωστοποίησιν:

« Πάντες οἱ τυφλοὶ ὡς καὶ οἱ πάσχοντες ἐξ ἀσθενείας τῶν ὀφθαλμῶν θέλουσιν εἰσθαι δεκτοὶ εἰς τὸ ἐσχάτως ἐν Τεγερνσέη ἰδρυθὲν ὀφθαλμοιατρεῖον. Οἱ ἐνόσει, ἐφοδιαζόμενοι μὲ πιστοποιητικὰ μαρτυροῦντα περὶ τῆς καταστάσεώς των θέλουσιν εἰσαγεσθαι καὶ διαμένει δωρεάν ἐν τῷ καταστήματι.

Ἰ. Υπογρ. Κάρολος-Θεόδωρος, ἰατρὸς καὶ διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς »

Ὁ ἀσκληπιᾶδης οὗτος οὐδεὶς ἄλλος εἶνε, ἢ ὁ ἀδελφὸς τῆς αὐτοκρατείας τῆς Αὐστρίας, διαπρεπῆς πρίγκηψ, ἀλλὰ διαπρεπέστερος ὀφθαλμίατρος, φρονῶν ὅτι ἡ καλλιτέρα χρῆσις τῶν ἡγεμονικῶν αὐτοῦ ὠρῶν εἶνε ἡ γινομένη ἐπ' ἀγαθῶ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἐπιστήμης.

Τὸ τελευταῖον φυλλάδιον τῆς ὑπὸ τοῦ Μάξιμ-λαν ἐκδομένης ἐγκρίτου ἀγγλικῆς ἐπιθεωρήσεως περιέχει ἀφήγησιν ἐκδρομῆς εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Χίου. Ὁ συντάκτης τῆς πραγματείας Θεόδωρος Βέντ λέγει προοιμιαζόμενος ὅτι τὴν ἐκδρομὴν δὲν ἐπεχείρησεν, ὅπως ἐπισκεφθῆ τὰ εἰρεπία τῶν σεισμῶν, ὅπως θαυμάσῃ τὴν κάλλον ἢ τῆς πεφημισμένης νήσου καὶ γευθῆ ἐπὶ τόπου τὴν μαστίχην, ἀλλὰ διότι ἤκουεν ὅτι, α διανύων ἐπὶ ἡμῶν τοῦ δύο ἡμερῶν ὁδόν διὰ τῶν ὁρέων θ' ἀφικνεῖτο εἰς τὸ χωρίον Πυργί κατοικοῦμενον ὑπὸ Ἑλλήνων τοῦ ἀρχαίου ἰωνικοῦ τύπου, ὧν οἱ φιλοξενία ἦτο παροιμιώδης καὶ ὧν τὰ ἔθιμα ὑπερίμνησκον ἐν πολλοῖς τὰς περιγραφὰς τῶν ποιητῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος». «Τὰ νότια χωρία τῆς Χίου ὁμοιάζουσι πρὸς φρούρα. Δὲν ἔχουσι μὲν κυριολεκτικῶς τείχη, ἀλλὰ τὸ ὀπίσθιον μέρος τῶν οἰκιῶν ἐνοῦται οὕτως, ὥστε ἀποτελεῖ κυκλοτερῆ ὄχυρῶσιν. Αἱ θύραι τῶν οἰκιῶν ἐκβάλλουσι εἰς ὁδὸν ζωννύουσαν ἐνδοθεν τὴν κώμην. Συνήθως ἡ κώμη ἔχει τέσσαρας εἰσόδους, ἧτοι στοὰς ὑπὸ τὰς οἰκίας, αἵτινες τὴν νύκτα κλείονται. Πολύριθμοι στεναὶ ὁδοὶ φέρουσι πρὸς τὸ κέντρον τῆς κώμης, τὴν πλατεῖαν, ἧς ἐν μέσῳ ὑψοῦται πολλὰκις πύργος ἐκ τῶν χρόνων τῶν γενουησιῶν. Τὸ ἰσόγειον τοῦ πύργου κατέχεται ὑπὸ καφενεῖου, ὃ δὲ ἀνώτερος ὄραρος, εἰς ὃν ἀνέρχεται τις διὰ φορητῆς κλίμακος, χρησιμεύει ὡς ἀκρόπολις ἐν ἡμέραις ταραχῶν. Τοιοῦτον ἦτο τὸ χωρίον Πυργί, ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῶμεν, ἐγάρημεν δ' ἰδόντες ὅτι ὁ οἶκος τοῦ φίλου μας ἐβλεπε πρὸς τὴν πλατεῖαν καὶ οὐχὶ πρὸς τὴν ρυπαρὰν καὶ σκοτεινὴν ὁδόν, ὃ ἦς εἰσήλθομεν». Ὁ Κ. Βέντ περιγράφει μετὰ χάριτος τὴν οἰκοδόμοισιν τοῦ Κυρᾶν Κυριακῆν καὶ τὴν λοιπὴν οἰκογένειαν, ὡς καὶ τὰ ἀρχαῖα ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν ἀγαθῶν νησιωτῶν, τὰς σπονδάς, τοὺς γραφικοὺς χορούς, τὰ ἀρμονικὰ ἄσματα. Περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Πυργί λέγει ὅτι οὔτε ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὔτε ἐν Ἀθήναις, οὔτε ἀλλαχοῦ εἶδεν ὠραιότερον πρότυπον βυζαντινοῦ ρυθμοῦ. «Ὅτε τὸ ἐσπέρας ἤρξατο ἡ συνδιάλεξις, οἱ χωρικοὶ ἀπηύθυναν παντοειδῆς ἐρωτήσεις περὶ Ἀγγλίας καὶ ἰδίως περὶ Γλάδστωνος. « Πᾶς Ἕλλην, λέγει ὁ Κ. Βέντ, λατρεύει τὸ ὄνομα τοῦ Γλάδστωνος, πολὺ δ' ἀνηλθον εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν φιλοξενούντων με, ὅτε εἶπον ὅτι ἐσπούδασα ἐν Ὁξφόρδῃ. « Τότε λοιπόν, ἀνεφώνησαν οἱ ἀκούσαντες, εἰσαι συμμαθητῆς τοῦ Γλάδστωνος ». Ἐνόμισα φρόνιμον ν' ἀπαντήσω καταφατικῶς εἰς τὴν νέαν ἀποψίν τοῦ ζητήματος ».